



OSNOVNA ŠOLA JURJA VEGE MORAVČE

VENČEK ZGODB Z MORAVŠKEGA !



Avtorji: Anja Jančigaj, Žan Zupančič, Jan Peterka, Matic Lebar, Maruša Burja, Lara Stegnar, Patricija Andrejka, Ajla Škrgić, Karmen Cerar, Klara Zupančič, Tanja Brate, Manca Ribič, Polona Capuder, Evstahij Moder, Jernej Kocjančič, Tilen Bergant, Tadej Gaberšek, Jerneja Jamšek, Monika Jamšek, Matic Bizilj in Urška Vehovec.

Mentorici: Alenka Tominšek, prof. slovenskega jezika; Irena Malovrh, univ. dipl. ing. tekst. tehn., učiteljica OPB

Moravče, šol. leto 2014/15

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA
»Venček zgodb z Moravškega!«

ZAHVALA

Pri nastanku pričujočega dela so nam s svojim delom, pripravljenostjo in požrtvovalnostjo pomagali mnogi sodelavci iz domačega kraja. Brez njih nam ne bi uspelo. Vzeli so si čas za nas, nam prisluhnili in podelili z nami svoje znanje, vedenje, razmišljanja in življenjske izkušnje. Našteli jih bomo po vrstnem redu, kot smo jih obiskali, čeprav je prispevek vsakega enkrat in nenadomestljiv.

Ga. Slavka Srenjščkova s Katarije, ga. Danica Jančar s Turističnega društva, skrbnik doma g. Igor Kanižar in ga. Branka Bizjan, predsednica društva rokodelcev Moravske doline, ki nas je v naši dejavnosti spodbudila za uspešno delo tudi v prihodnosti.

Srečanje z vsakim posameznikom je bilo za nas poučno in nam je odstrlo še eno posebnost in lepoto domače doline, v kateri vidimo veliko raznolikih možnosti za celosten razvoj podeželske skupnosti.

Za podporo in spodbudo se zahvaljujemo tudi ravnateljici OŠ Jurija Vege ga. Nuški Pohlin Schwarzbartl.

ŠOLA: Osnovna šola Jurija Vege Moravče, Vegova 38, 1251 Moravče
Tel: (01) 7231210 Fax: (01) 7231 003 Email: o-jvmoravče@guest.arnes.si

Naslov raziskovalne naloge:

VENČEK ZGODB Z MORAVŠKEGA

Avtorji:

9.razred: Anja Jančigaj, Žan Zupančič, Jan Peterka, Matic Lebar, Klara Zupančič, Tanja Brate, Manca Ribič, Polona Capuder, Evstahij Moder, Jernej Kocjančič, Tilen Bergant, Tadej Gaberšek, Matic Bizilj in Urška Vehovec.

8.razred: Maruša Burja, Lara Stegnar, Patricija Andrejka, Ajla Škrgić, Karmen Cerar, Jerneja Jamšek in Monika Jamšek.

Mentorici: Alenka Tominšek, prof. slovenskega jezika, mentorica,
Irena Malovrh, univ. dipl. ing. tekst. tehn., učiteljica OPB, mentorica

Povzetek in okvirna vsebina

Z letošnjo dejavnostjo v okviru turistične raziskovalne naloge smo se učenci 8. in 9. razredov ozavestili o zanimivih točkah naravne in kulturne dediščine v Moravški dolini. Z izborom in zapisi ter fotografijami na terenu smo obogatili vedenje in ga predstavljamo kot dvodnevno turistično ponudbo za mlade, družine in starejše v naravi. Njena zasnova pa je oblikovana s pomočjo IKT tehnologije na osnovi igre Geocaching. S pomočjo Google Maps-a je načrt našega turističnega dogodka oblikovan na spletnem portalu Facebook in dostopen vsem, ki jih zanima. Nadalje je dostopen na vseh napravah, ki so povezane z internetom ali GPS lokatorjem (Google Maps je prosto dostopen strežnik z geografskimi podatki in zemljevidi, ki ga brezplačno ponuja Google. Z njim lahko načrtujemo potovanje peš, s kolesi ali z avtomobilom. Zemljevide lahko shranjujemo na svoji napravi in so nam stalno na razpolago.). Naša turističnih prireditev smo poimenovali *Venček zgodb z Moravškega*. Odvijala se bo v Moravški dolini, njen začetek smo umestili v znano gostilno Frfrav, se sprehodili na Žerenk, izvedli pohod z baklami v okolico, poslušali pripovedovalca ljudskih zgodb, prenočili, se odpravili na Limbarsko goro in vmes zvedeli celo kopico zanimivih zgodb iz ust domačinov ali pa se bomo pozanimali o njih na spletnem portalu Facebook.

Z našo skupino smo si zadali cilj, da pripravimo ljudi, da gredo v naravo, poiskat skrite zaklade. Z ogledom in aktivnostmi na posameznih točkah naše turistične ponudbe bi radi pritegnili v naš kraj čimveč ljudi. Vsako turistično točko bomo opisali z legendo, ki je značilna za tisti kraj, na vsaki bomo postavili tudi skrinjico. V njej bo glavna stvar predmet, ki bo vezan na zgodbo, zgodba in beležnica, v katero se «obiskovalec» vpiše. S pričujočim delom bi radi pritegnili starejše kot tudi mlade, da odkrijejo zgodbe našega kraja.

Organizirali bomo torej dvodnevni dogodek in nudili:

- zbor v gostilni Frfrav in okrepcilo za nadaljnje dejavnosti,
- pohod na Žerenk,
- večerni pohod z baklami v Dešen,
- večerno druženje ob tabornem ognju in priprava samostojne sladice ter nočitev,
- pohod v Peče ter ogled jame,
- nadaljevanje poti na Limbarsko goro kot zaključek.

Vse, kar potrebujemo za uresničitev naše prireditve, smo skrbno načrtovali. Izdelali smo podroben časovno razdelan potek dogodka, obenem preračunali količino potrebne hrane in denarnih sredstev za uresničitev našega namena, da mladim domačinom predstavimo dolino tudi z drugačnega zornega kota, kot so je vajeni.

Turistična ponudba v pričujoči nalogi se razlikuje od običajnih turističnih ponudb posameznih krajev, ker gradi most med šolo, družino in turistično ponudbo kraja z zgibanko, Venček zgodb z Moravškega, in interaktivna spletna aplikacija Google Maps. To dvoje je naš turistični produkt. Svoje delo bomo predstavili tudi na turistični tržnici, kjer si bo možno ogledati našo zgibanko in ob domačih dobrotah ter fotografijah podoživeti našo turistično prireditev. Nalogo je mogoče videti na šolski spletni strani in v knjižnici OŠ Jurija Vege Moravče. Izvod naloge hranita tudi mentorici naloge.

Ključne besede: naravna dediščina, kulturna dediščina, zabava, mladi, turistična ponudba.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA
»Venček zgodb z Moravškega!«

Uvod	4
Načrtovanje naše turistične ponudbe	6
Potek dela	8
Izletniške točke.....	9
Gostilna Frfrav.....	9
ZGODOVINA GOSTILNE FRFRAV	10
MARAVŠK MAČK	11
ZELENI KLOBUK.....	11
Dolga jaga	11
Planinskemu domu na Žerenku	12
ČAROVNICE.....	13
URIŠNK.....	13
Grad LJUBEZNI- grad LILIJ.....	14
LEGENDA O LIMBARSKEM ZAKLADU	15
Bili so fantje iz Moravške doline. In so videli kamen z luknjo. Kar naenkrat se en od njih domisli , da bi tekmovali. In tisti ki bi zadel v luknjo s kamenčkom naj bi se prvi poročil. Bil je Franc Podmiljšak in njihovi prijatelji. In Franc Podmiljšak je zadel in bilo je res prvi, ki se je poročil.	16
Zaključek.....	16
Turistični produkt- zgibanka Venček zgodb z Moravškega in aktivna igra google maps! ..	17
Stojnica na turistični tržnici	17

Uvod

Naša turistična ponudba bo podprta s sodobno IKT-tehnologijo in sicer bodo točke, kjer se pojavljajo te zgodbe, vnešene v program Google Maps, kjer so podane koordinate kraja, na javnem mestu pa bo postavljena škatla z zgodbo in predmetom, značilnim za zgodbo, ter beležko za vnos obiskovalcev, po zgledu igre Geocaching.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

»Venček zgodb z Moravškega!«

Moravska dolina leži v neposredni bližini geometričnega središča Slovenije, nudi veliko možnosti spoznati staro kulturno pokrajino, bogato ljudsko izročilo in mnoge kulturne in naravne zaklade, kot so stare domačije, ostanki gradov in številne cerkve. Urejene turistične kmetije ponujajo počitek in sprostitvev še tako zahtevnemu obiskovalcu. Na meji z občino leži umetno Gradiško jezero, ki nudi zanimive možnosti za sprostitvev in športno udejstvovanje.

Prebivalci Moravske doline si svoj kos kruha služijo predvsem z delom v sosednjih industrijskih središčih. Nekaj prebivalcev še obdeluje zemljo na številnih majhnih kmetijah, v zadnjem času pa se vse več kmetij ukvarja z dopolnilnimi dejavnostmi.

Poleg omenjenih zanimivosti pa obiskovalce pritegnejo tudi številne prireditve, ki jih organizirajo domača društva. Med najbolj obiskanimi so vsakoletni Pohod po nagelj na Limbarsko goro, Prvomajsko srečanje na Tuštanju, kmečki praznik poleti, različni koncerti, kulturne prireditve, športna in druga tekmovanja.

Ena od turističnih prireditev pa bo tudi naša, s poimenovanjem Venček zgodb z moravškega. Naš dvodnevni dogodek se bo začel z zborom v gostilni Frfrav, kjer vas bo čakalo tudi okrepcilo. Od tam se boste odpravili na planinski dom Žerenk, kjer boste tudi prenočili. Naslednji dan bo pohod v Peče in ogled tamkajšnje jame. Proti večeru vas čaka večerni pohod z baklami v Dešen. Druženje se bo končalo ob tabornem ognju in pripravo sladice. Planinskemu domu na Žerenku, kjer se odvija večji del naše turistične ponudbe, je bil dokončan 1. septembra 2013, njegovi prostori pa so namenjeni druženju in izobraževanju z možnostjo prenočitve. Obdajajo ga gozd, lepa okolica, ob lepem vremenu pa nam sega pogled na prečudovito Moravško dolino.

Z našo skupino smo si zadali cilj, da pripravimo ljudi, da gredo v naravo, poiskat skrite zaklade. Z ogledom in aktivnostmi na posameznih točkah naše turistične ponudbe bi radi pritegnili obiskovalce v naš kraj. Vsako turistično točko bomo opisali z zgodbo oz. legendo, ki je značilna za tisti kraj, na vsaki bomo postavili tudi skrinjico. V njej bo glavni predmet te legende. S pričujočim delom bi radi pritegnili starejše kot tudi mlade, da odkrijejo zgodbe oz. legende našega kraja.

Organizirali bi dvodnevni dogodek in nudili:

- zbor v gostilni Frfrav in okrepcilo za nadaljnje dejavnosti,
- pohod na Žerenk,
- večerni pohod z baklami v Dešen,
- večerno druženje ob tabornem ognju in priprava samostojne sladice ter nočitev,
- pohod v Peče in ogled jame,
- nadaljevanje poti na Limbarsko goro kot zaključek.

To in še mnogo drugih zabavnih stvari, ki smo si jih zamislili v naši ponudbi. Pridite, ne bo vam žal!

Z aktivnostmi na posameznih točkah naše turistične ponudbe bi radi pritegnili v naš kraj čim več obiskovalcev iz vseh krajev naše domovine, pa tudi iz tujine.

Pomembno pa je tudi dejstvo, da mladim domačinom predstavimo dolino tudi z drugačnega zornega kota, kot so je vajeni.

S pričujočim delom bi radi navdušili mlade, da si poskusijo sami skovati svoj košček sreče, torej, da si lahko svoj poslovno in obenem turistično priložnost oblikujejo točno tam, kjer so.

Načrtovanje naše turistične ponudbe

1. dan

9.00 - zbor pri gostilni Frfrav in malica: Zbrali bi se pri gostilni Frfrav, kjer bi Jerneja ter Jan zaželela dobrodošlico. Nato bi Polona in Matic predstavila način iskanja točk z Google Maps-om in igro Geocaching. Sledila bi malica, ki bi jo vnaprej naročili v gostilni Frfrav.

Dobrodošlica: Dobrodošli! Sva Jan in Jerneja. Zbrali smo se v kmečki gostilni Frfav, kjer bomo začeli z našim dogodkom. Povedala vama bova nekaj malega o Moravčah in Moravški dolini. Moravska dolina leži v bližini geometričnega središča Slovenije. Je del osamelega krasa, zato ponekod najdemo kraške pojave kot so kraške jame, vrtače, uvale. Prebivalstvo je podeželsko, zato se večina ljudi ukvarja s kmetijstvom in gostinstvom. Drugo ime za Moravško dolino je tudi Dolina gradov. Kot vsak kraj pa imajo tudi Moravče veliko zgodb in legend, ki se dogajajo v Moravčah in okolici.

Predstavitev Geocachinga: Pozdravljeni sva Polona ter Matic in vam bova predstavila način delovanja Geocaching-a. To je moderna oblika iskanja zakladov z uporabo GPS sprejemnikov. Ko boste prišli na točko, kjer se dogaja zgodba, je vaša naloga poiskati zaklad, v katerem vaš čaka manjše presenečenje. Če boste vzeli kaj iz škatle, morate to nadomestiti s podobnim predmetom.

Cenik hrane v gostilni Frfrav:

BREZALKOHOLNE PIJAČE

Ora Vipi	0,1l	0.50€
Ora Vipi	0,25l	1.30€
Radenska	0,1l	0.30€
Sok breskev	0,1l	0.60€
Sok jabolko	0,1l	0.50€
Sok pomaranča	0,1l	0.50€
Tonic	0,25l	1.40€
Coca cola	0,25l	1.40€
Cockta	0,25l	1.30€

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

»Venček zgodb z Moravškega!«

Voda Zala	0,5l	1.10€
Voda z okusom	0,5l	1.30€
Kava		0,90€
Čaj		1.20€

HRANA

Kosilo		7.50€
Zrezki		4.00€
Pečenica z zeljem		5.00€
Krvavica z zeljem		5.00€
Suha klobasa s hrenom		4.00€
Narezek	100g	3.00€
Solata		2.00€

Opomba: udeleženci morajo imeti s sabo pametni mobilni telefon (lahko tudi več udeležencev skupaj).

10.30 - odhod udeležencev: Udeleženci bi se sami odpravili na iskanje točk. Organizatorji jih počakamo na planinskem domu na Žerenku.

Opomba: S seboj morajo imeti malico in pijačo, ki jo bodo potrebovali na poti do planinskega doma.

18.30 - prihod udeležencev na planinski dom in krajši počitek: Ko vsi prispejo na planinski dom, jim Ajla in Lara predstavili planinski dom in pravila bivanja. Nato jim damo čas za namestitev po sobah.

Predstavitve doma in pravil: Pozdravljeni in dobrodošli na planinskem domu Žerenk. Leži na hribu med Moravčami in reko Savo na nadmorski višini 658 m. Vpisan je tudi pri Planinski zvezi Slovenije. Dom je dostopen tudi po asfaltni cesti. Ker leži na hribu, se z doma razprostira prečudovit razgled na Moravško dolino, ki ga lahko opazujete s terase doma. V gostinskem prostoru je 50 in na terasi 30 sedišč. Obiskovalci in pohodniki se lahko vsak dan okrepite z jedmi na žlico, kosilom in drugimi specialitetami. V domu je na voljo 6 sob in 33 ležišč. V spodnjem prostoru je velik prostor. Dom ima urejeno parkirišče, omrežje wi-fi, urejena stranišča in tuše. Sedaj vas bosta Maruša in Karmen popeljali po domu ter vam razkazali sobe.

19.00 –večerja: Večerja na planinskem domu (pripravi jo uslužbenci na planinskem domu).

Cene:

Cena večerje po osebi-12 eur

20.00 - druženje ob večernem ognju ter samostojna priprava sladice: Že vnaprej bomo pripravili ogenj in paličice, na katerih bomo pekli penice.

Cena:

4kg penic-13eur

21.30 - skupinski pohod z baklami: Skupaj se bomo z baklami odpravili peš v Dešen. V Dešnu nas bo pričakala Manca, ki bo našemljena v čarovnico in nas bo prestrašila ter nam povedala zgodbo. Ostali organizatorji se jim pridružimo pri pohodu. Bakle bomo organizatorji pripravili sami iz voska in gaze.

23.00 - prihod nazaj na planinski dom in priprava na spanje: Ob prihodu nazaj na planinski dom nas bo pričakal topel čaj ali sok, ki ga bomo že pred pohodom pripravili organizatorji nato pa samo pogreli.

23.30 – spanje: Prenočili bomo v zgornjem nadstropju planinskega doma, ki je namenjen prenočitvam.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA
»Venček zgodb z Moravškega!«

Cena nočitve:
Skupinska soba-12 eur

2. Dan

8.00 – bujenje: Zbudimo jih z obhodom po sobah in nato imajo tudi čas za jutranje opravke.

8.45 – zajtrk: Pojemo zajtrk, ki smo ga naročili na planinskem domu

Cena:

Zajtrk 4eur po osebi.

9.30-10.00; odhod s planinskega doma: Udeleženci se bomo odpravili naprej in iskali naslednje točke s pomočjo Google Maps-a.

16.00-17.00 : Zbiranje na Limbarski gori (pred cerkvijo).

17.00 – kosilo: Sledilo bi kosilo v gostilni Urankar.

18.00 – zahvala: Udeležencem bi se zahvalili za sodelovanje. Prisluhnili bi še zadnji zgodbi in za nagrado vsak udeleženec dobi lilijo iz origamija.

19.00 - zaključek programa.

Vse stroške bomo plačali z sponzorskim denarjem, ki nam ga je dala trgovina Tuš in zato smo ji zelo hvaležni. Zahvale pa gredo tudi Igorju Kanižarju za oddajanje prostorov na planinskem domu.

Potek dela

Turistične ponudbe kot družbenega gibanja smo se lotili učenci 8. in 9. razredov v sodelovanju z mentorico Ireno Malovrh poletnih aktivnih počitnic, ki so bile jeseni predstavljene na šoli s pregledno razstavo. Ko je prišlo povabilo Turistične zveze Slovenije (TZS), smo učenci že vedeli za dejavnosti dediščinskih dni med počitnicami.

Učiteljica nas je pri pouku slovenščine seznanila z natečajem za festival Turizmu pomaga lastna glava. Ker smo se z delovanjem Turističnega društva Moravče že srečali v šoli in na različnih prireditvah, nam je ponujeni naslov predstavljal pravi izziv.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

Na prvem sestanku smo se seznanili z že opravljenimi aktivnostmi in rezultati dela dediščinskih dni poleti. Mentorica nas je navdušila z lepotami in narodopisnimi posebnostmi Sv. Miklavža, Limbarske gore, mlina na Rači in sušilnice sadja ter dejavnostmi, kot so jahanje konj, peka kruha, obisk čebelarja. Naravne in kulturne zanimivosti Moravske doline smo poznali že iz šolskih in družinskih obiskov. Zato so se ob delu rojevale vedno nove ideje in pobude za odkrivanje dejavnosti in značilnosti kraja. Ob delu smo se sošolci še bolj spoznali in povezali.

Posebnosti kraja smo ob pogovorih, obiskih in dejavnostih zagledali na nov način. Pregledovali smo različne vire, od pisnih do elektronskih pa tudi ustnih in z njimi bogatili svoja spoznanja. Na podlagi novih znanj pa smo načrtovali delo na terenu. Obiskali smo posamezne točke naravnih znamenitosti. Kraje smo si razdelili, raziskali in opisali.

Oglede smo opravili v času jesenskih šolskih počitnic in ob sobotah dopoldne in popoldne. Posamezne zaključene celote smo opremili s slikami, ki smo jih posneli na terenu in delo pod vodstvom mentoric povezali v celoto.

Predstavniki turističnega društva so nas opremili tudi z obilico gradiva in predstavitvenih zloženek ter načrti za prihodnost.

Pri kmečkih opravilih nam je svojo zakladnico izkušenj na široko odprla predsednica društva rokodelcev Moravske doline ga. Bizjan, ki nas je spodbudila za nadaljnje delo.

Pri zbiranju zgodb so nam pomagali sorodniki, stari starši, znanci in drugi, za kar se jim zahvaljujemo.

Fotografije smo snemali na vsakem koraku, zato je arhiviranega veliko slikovnega gradiva, ki je le delno vključeno v pričujoče raziskovalno poročilo.

Izletniške točke

Gostilna Frfrav

Začetek naše poti smo načrtovali pri gostilni Frfrav. Gostilna z domačo hrano in dolgoletno tradicijo. Nudijo nedeljska družinska kmečka kosila, po dogovoru različne pogostitve do 150 gostov. Večino hrane pridelajo sami, tako vrtnine kot meso in mesne izdelke. Okoli nje se plete kar nekaj zgodb, najprej pa si pogledajmo njeno zgodovino.

ZGODOVINA GOSTILNE FRFRAV

Gostilna Frfrav je po neuradnih podatkih stara preko 300 let. Marsikdo se vpraša od kje je gostilna dobila ime Frfrav, saj beseda v nemščini pomeni gospa.

Legenda pravi, da je davnega leta, ko so bili lastniki tuštanjskega gradu Nemci, v gostilno zahajal hlapec, ki pa ni znal dobro govoriti slovensko po vrhu vsega pa je še jeclal. Vsakokrat, ko je prišel v gostilno, je gospodarico klical po nemško frav (gospa), ker pa je jeclal je zvenelo frfrav. In tako naj bi gostilna dobila ime.

Gostilna Frfrav leži ob glavni cesti Domžale-Moravče-Zagorje, kar je bilo za tiste čase nadvse pomembno, saj so tod mimo vozili s konjskimi vpregami razne tovore. Gostilna je tiste čase nudila furmanom konjskih vpreg pijačo, hrano in prenočišče. Domačija je bila zelo velika, saj je zavzemala veliko število objektov. Na spodnji strani ceste je bila stanovanjska hiša, v kateri je bilo pritličje namenjeno gostinski dejavnosti. Tik ob cesti je stal hlev za govejo živino in domače konje ali vole. Nasproti hiše je bil hlev za prašiče in kokoši, poleg pa sta stala še dva kozolca toplarja. Na drugi strani ceste je stal velik hlev, ki je bil namenjen za mimoidoče furmane. Hlev je bil narejen tako, da je imel po celi dolžini hleva narejen velik napušč pod katerim so furmani parkirali svoje vozove s tovorom pred morebitnim dežjem. Nato so razpregli konje in jih privezali v hlev, kjer je bilo dobro poskrbljeno s senom in vodo. Po delu so odšli v gostilno na jedačo in pijačo. Včasih se je veselje in popivanje zavleklo pozno v noč. Utrujeni in neprespani so odšli prenočit na senik furmanskega hleva.

Gostilna Frfrav je že leta 1875 imela več svojih razglednic, ki jih je bilo lahko kupiti in poslati po pošti. Imeli so tudi svojo vinsko klet, kjer pa ni manjkalo vin z raznih vinorodnih okolišev. Ukvarjali so se predvsem s kmetijstvom in pridelavo hrane, ki so jo prodali v gostilni svojim gostom.

Na kmetiji in gostilni se je zamenjalo veliko dobrih gospodarjev. Leta 1965 pa so začele korenite spremembe v napredku. Najprej je bil na novo zgrajen hlev za govedo, potem obnova in nadgradnja stare hiše (gostilne). Leta 1985 pa izgradnja novega gostinskega objekta na mestu bivšega furmanskega hleva. Gradnja objekta je trajala več let, a sedaj ko je končan sprejme do 150 gostov. Zadnja leta so obnovili hlev za prašiče in dogradili klavnico s trgovino. Tako kot njihovi predniki se tudi zdajšnja generacija trudi ustreči gostom, ki jih obiščejo.



Slika 1: gostilna Frfrav

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

Iz gostiln pa je znana tudi tale zgodbica, ki je napisana v originalnem moravškem narečju, vendar ne moremo vedeti, iz katere gostilne izhaja.

MARAVŠK MAČK

Maravčane zo rad hecajo, di so mačk. Do tēga jə pa kola pršwo. Pravjo d' jə biu jən gustilničər, k jə jən družb postrego z mačkəm, namest d' bə jəm dau zajca. U kir gustilən jə to bwo ni ko zo več važn. Jən prawjo d' jə bwo to »Na mwak« druh pa d' jə bwo dære, Pr Štourənk. K so pa gosti do kuonca pujedl, so pa djal: »Mau, je bwo duobr.« Pa učasəh so se kəšən stjəpl zarad tēga.

Če se odpravimo naprej po pešpoti proti Hribcam, ter prisluhnemo domačinom, nam bodo znali povedati kar nekaj zgodb. Navajamo jih tako, kot so jih povedali domačini.

ZELENI KLOBUK

Nekoč so čez Hribce peljali mrtvaka. Zapeljali so čez izboklino na cesti in krsta je padla z vozu. Ko so jo hoteli pobrati je bila krsta odprta, vendar mrtvaka ni bilo v njej. Začeli so iskati truplo, vendar ga niso našli. Ker se jim je že zelo mudilo so se naprej odpeljali s prazno krsto. Čez mnogo let se je ob večernih urah čez Hribce peljal gospod. Ko se je peljal po pobočju, kjer naj bi se »izgubil« mrtvak, se mu je pokvaril avto. Izstopil je iz avta, da bi ga porinil, ko se je kar naenkrat ob njem pojavil človek z zelenim klobukom, da bi mu pomagal. Avto je vžgal, in ko se je hotel gospod zahvaliti prijaznemu gospodu, ki mu je pomagal, tega gospoda ni bilo več. Legenda pravi, da naj bi bil gospod z zelenim klobukom mrtvak, ki je mnogo let nazaj padel z vozu. Pravijo, da vsak dan točno ob polnoči straši na Hribcah s svojim zelenim klobukom.

DOLGA JAGA

Po ljudskem mnenju so lovci, ki so v nedeljo hodili raje na lov kov v cerkev, po smrti hodili nazaj na dolgo jago. Lutršek z Vrhelj j epripovedoval, d aje na lestvi vasovla pri svoji ljubici v tustnaju. Naenkrat je zaslišal streljanej. Tekel je domov. Ker matere ni mogel hitro zbuditi, je vrgel vratas tečajev. Komaj j eskočil vhišo, že ej steljalo okoli hiše. Lutršek zatrjuje, d ajsa imeli lovci tisto noč dolgo jago.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

Od tam nadaljujemo pot proti

Planinskemu domu na Žerenku

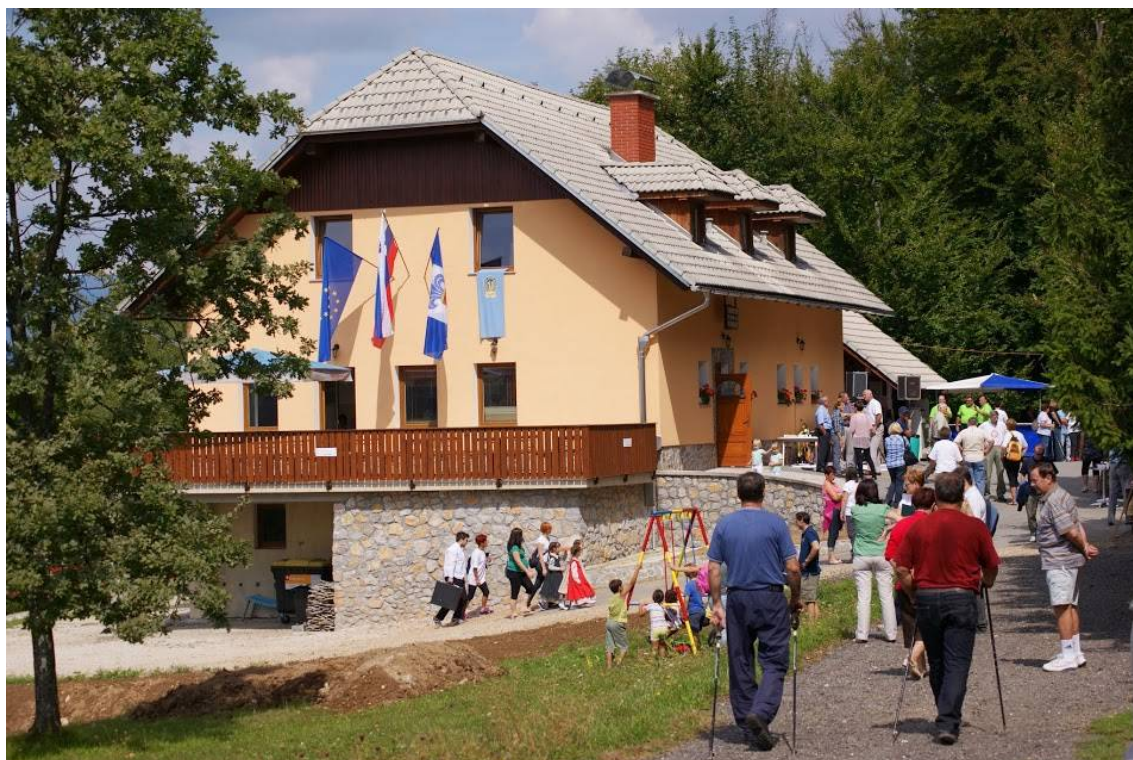
Planinski dom na Žerenku, katerega oskrbnik je g. Igor Kanižar, se nahaja na hribu med Moravčami in reko Savo na nadmorski višini 658 m. Dom na Žerenku je vpisan tudi pri Planinski zveze Slovenije. Dom je dostopen po asfaltni cesti iz Moravč ali iz Kresnic. Planinska pot vodi iz Moravč, prav tako pa sama lokacija ponuja številne pohode v okolico. Dom ima odličen razgled, ki si ga lahko privoščite kar iz terase planinskega doma. V gostinskem prostoru je 50 in na terasi 30 sedišč, kar je dovolj prostora za večje izletniške skupine in zabave. Obiskovalci in pohodnikih se lahko vsak dan okrepčajo z jedmi na žlico, kosilom in drugimi specialitetami. Imajo tudi 19 ležišč v sobah ter 18 skupnih ležišč.

Planinski dom uporabljajo tudi za:

- zabave
- poroke
- mladinski tabori
- otroške rojstne dneve
- prenočitve.

V poletnem času je na voljo tudi prostor za piknike!

Zaradi njegove vsestranske uporabnosti in izjemne lege smo se odločili, da ga vključimo tudi v našo turistično ponudbo.



29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

Slika Planinski dom na Žerenku

Po nastanitvi in okrepčilu se opravimo na večerni pohod z baklami v Dešen. Ljudje so včasih pripovedovali, da so tam okoli letale čarovnice ali vešče. Eno od pričanj nam je povedala Slavka Srenjšček iz Katarije, navedla pa jo je po pripovedvanju sovjega starega očeta.

ČAROVNICE

Ljudje so od nekdaj verjeli v čarovnice. Mnogi stari ljudje še zatrjujejo, da so jih videli, kako so ponoči letale s hriba na hrib. Pravijo, da so letele od sv. Mohorja ali Limbarske gore proti Javoršici in nazaj. Slavka Srenjščkova s Katarije pripoveduje, da je nje stari oče, ata so mu rekli, pripovedoval, da ko se je ponoči vračal domov, je okoli njega vse vreščalo in škripalo, v drevesih šumelo, se upogibalo in prasketalo, da so se pojavile vešče naravnost proti njemu. V zadnjem trenutku se je zatekel v svoj dom, kjer je imel obešen križ v kotu, kjer so bile vešče brez moči. Tako si otroci zvečer niso upali od doma, ko se je stemnilo.

Po vrnitvi nas v domu čaka pripovedovalec ljudskih zgodb, ki nam bo povedal še marsikatero zanimivo zgodbo.

Ena med njimi je zgodba o Urišniku, ki je bil samotar ter je živel v jami. Jamo si bomo ogledali drugi dan, na poti v Peče, glasi pa se takole.

URIŠNK

Urišnk je živel v jami, ki je v skalni pečini pod Zebco, na prelazu med Pečami in Kosezami. Bil je preprost človek, čudnega obnašanja in čudnih navad. Živel je v jami, šele kasneje si je pred vhomom v jamo postavil kolibo. Tudi oblečen je bil preprosto in skromno. Bil pa je pobožen in je tudi hodil v cerkev, kjer je imel sedež na koru, čeprav ni pel. Nekateri so domnevali, da je bil židovske vere. Do ljudi je bil prijazen, za vsako stvar hvaležen. Vodo je hodil iskat h Kubivškovin v Goričane, kasneje pa je z dovoljenjem skopal vodnjak na Mihovem travniku pod Zebco. Mihovcu je bil za to tako hvaležen, da je vedno govoril, da bi mu za to vsak dan pete poljubil. Če si šel ponoči mimo, je ob še tako čudni uri pel svoje čudne pesmi, verjetno pobožne ali pa žalostne. Bilo pa je bolj prijazno tam okoli, takrat nikogar ni bilo strah iti mimo jame. Spominjam pa se, da je Urišnk prav tako čudno praznoval božič. Zunaj si je postavil visoko smreko, čeprav takrat še ni bilo pri nas v navadi krašenje božičnih ali novoletnih jelk. Ko smo se vračali od polnočnice, je bilo okrog jame in po smrekci prižganih veliko lučk in svečk, na smrekci pa so bili kot okras obešeni porcelanasti lončki za kavo ali čaj. Zelo domač je bil tudi z živalmi, ptice so mu hodile jest z roke...

Nekega dne ga je menda zadela kap, odpeljali so ga v Ljubljano, v bolnico. Tam je umrl. Verjetno pa nihče ne ve, kje je pokopan.

Po nočnem počitku se zjutraj odpravimo najprej proti Pečam, kjer is ogledamo Urišnkovo jamo ter nadaljujemo proti Limbarski gori, o kateri si domačini pripovedujejo kar nekaj

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

»Venček zgodb z Moravškega!«

zgodb. Med njimi je legenda o Limbarskem gradu ter z njim povezanim zakopanim zakladom, ki ga bosta našla dvojčka, rojena na Šili, pa o kamnitem oknu - votlem kamnu.

Grad LJUBEZNI- grad LILIJ

Pred mnogimi časi, ko so po deželi še vandrali Ajdje in Vile, pa Škratje, je zrasel prelep grad, ki je bil posvečen ljubezni, saj se je na tem mestu gorska vila zaljubila v svojega izbranca in vsa vilinska bitja so znala ceniti to mesto, ki je bilo za vse posvečeno.

Ljudje, ki so se naseljevali na tem kraju, so počasi pozabili, kaj je na tem mestu bilo, ko so tam prebivale še vile in ostala vilinska bitja. Toda počasi so se tudi ljudje začeli naseljevati v gradu ljubezni.

Mnogo let kasneje se je graščaku in presvetli gospe rodila hčerka, ki so jo krstili kot Lilijo, preljubko deklico, ki je bila v veselje vsem. Bila je nebeško lepa in vsi so ji privoščili lepo življenje, ki je bilo pred njo. In res je rasla v sreči in zadovoljstvu, saj je imela resnično dobrega očeta in skrbno in ljubečo mater. Vsi kmetje so se veselili vsakega rojstnega dne graščakove hčerke, saj so bili deležni vseh dobrot, ki jih je graščak premogel. Majhna deklica Lilija je rasla in se razvijala v prečudovito dekle. Vsi so jo občudovali in njena lepota je bila vest, ki je potovala daleč naokoli in nemalokrat so prihajali gostje samo zaradi nje, da bi videli njeno lepo postavo in nebeško modre oči, ki sta se svetili kot dva dragulja na nebeški modrini neba.

Lilija je redno odhajala na dolge sprehode po pokrajini, saj ji je bila narava družica in varuhinja in jo je počasi in skrbno učila o vsej lepoti in dobroti, ki jo lahko narava nudi ljudem. Nekega prelepega dne, ko je sonce sijalo že navsezgodaj in so posamezni beli oblaki plesali po nebu svoj ples, je Lilija odšla na njeno skrito mesto, ki ga je tako oboževala in se ga veselila. Bila je to jasa, na robu katere je tekel potoček, ki je preko slapu zlival v kotel, ki se je počasi zoževala v prelepo in divjo sotesko, za katero skorajda ni vedel nihče, razen mlade lepe Lilije. Tega dne jo je doletelo nekaj, kar jo je potem še dolgo preganjalo in ni vedela, kako se odzvati na vse skupaj.

Ko je sedela na trati in opazovala srno z mladičem, se je veselila tega pogleda. Naenkrat je srna obstala kot vkopana in Lilija je zaslišala prelepo melodijo piščali, ki je vse živali enostavno tako začarala, da so obstale in prisluhnile tej prečudoviti glasbi. Lilija je vstala in poskušala ugotoviti, od kod prihaja ta glasba. Njen korak kot da je poslušal glasbo in Lilija je skoraj plesala, ko je poskušala odkriti vzrok te melodije. Plesala je in se vse bolj približevala soteski, po kateri je tekel potok in so skale zapirale pogled navzgor. Lilija je stopila v sotesko in slišala glasbo vse bolj in bolj. Toda ko je hodila po soteski je slišala glasbo vse naokoli sebe in ni ji bilo več jasno, kako je sploh bilo to mogoče. Ko je sonce posijalo v sotesko, je na drugi strani na previsni skali ugledala senco nekoga, ki je igral na piščal. Naj si je še tako naprezala, ni mogla videti, kdo igra tako čudovito glasbo. Ko je zaklicala, se je senca izgubila. Bilo ji je žal, da je tako prestrašila tistega, ki je znal iz piščali izvabiti tako prečudovito glasbo.

Ko se je vračala v grad, je sklenila očetu povedati, da želi imeti na proslavi rojstnega dne to glasbo, da bo odkrila kdo je tisti, ki začara vse živali, da prisluhnejo melodiji, ki je tudi njej razvnela srce. Vsak dan je odhajala na jaso, da bi slišala tisto glasbo, a je ni slišala več. Komaj je čakala na rojstni dan, saj je vedela, da bo njen oče našel tistega, ki je igral čarobno glasbo na preprosto piščalko.

Njen oče je poslal svoje sle po vsej deželi, da bi našli tistega, ki je igral na piščal in tisto melodijo je poznala samo Lilija. Res se je oglasilo veliko mladeničev, ki so igrali na piščal, a ni bilo tistega, ki je znal iz piščali izvabiti tako lepo melodijo, da so ptički prileteli in se pozibavala na vejici, da so srne in volkovi skupaj poslušali in so zajčki in lisice plesali in se veselili. Tega mladeniča med njimi ni bilo in oče je poslal še enkrat vse, da bi ga poiskali. Spraševali so povsod in na koncu so potrkali tudi na vrata najbolj uboge kočice, nekoliko oddaljene od vasi. Od ceste in vasi se kočica ni videla in skoraj nihče več ni poznal ljudi, ki naj bi prebivali v tej kočici. Ko je sel končno našel pot, je potrkal na vrata. Dolgo se nihče ni javil, potem pa je sel zaslišal škrtanje vrat.

'Kdo si in kaj hočeš?' se je oglasil izmučen ženski glas.

'Sel sem in prihajam od presvetlega graščaka,' je odgovoril sel.

'Le kaj hoče presvetli gospod od mene, uboge ženice, ki nimam ničesar, da bi mu lahko dala,' je odgovorila ženica.

'Ne, gospodar ne zahteva ničesar od vas, sprašuje le, če imate vi koga, ki zna tako lepo igrati na piščal,' je mirno odgovoril sel.

'Jaz nimam nikogar takega, imam le sina, ki pase visoko na gorah in le redko pride v dolino,' je odgovorila ženica.

'Pa zna vaš sin igrati na piščal?' jo je vprašal sel.

'Tega ne vem, ker ko je odhajal ni imel piščali in tudi ne vem, ali zna sploh kaj igrati,' je odgovorila ženica.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

»Venček zgodb z Moravškega!«

'Kako naj pridemo do njega?' je vprašal sel in ženica mu je povedala kje sin pase. Naslednji dan so sli odjahali visoko na goro, da bi našli sina uboge ženice in da bi videli, ali je on tisti, ki zna igrati na piščal. Ko so po dolgi ježi našli mesto, kjer je pasel pastir svojo čredo in komaj so prišli na pašnik, so konji obstali kot vkopani. Zdaj so sli zaslišali prečudovito melodijo in vedeli so, da so našli tistega, ki ga je mlada lepa Lilija hotela imeti na rojstnem dnevu.

V gradu je bilo vse pripravljeno za slavje. Mlada Lilija je bila zelo na trnih, ker ni vedela ali ji bo oče uresničil edino željo, ki jo je nosila tako dolgo, od tistega dne, ko je videla senco in slišala božansko melodijo. Ko je stopila v dvorano, posebej okrašeno za ta dogodek, je od sreče skoraj zajokala. Oče in mati sta se posebno potrudila, saj bo kmalu stara šestnajst let in bila je tako lepa, da sta starša bila zelo ponosna in sta jo čuvala kot največji zaklad. Stopila je k očetu in materi in ju poljubila. Sedla je na svečano mesto in slavje se je lahko začelo. Zaslišala se je glasba in grajski norček je pričel z vragolijami, medtem so grajske mladenke plesale in smeh in govorica je napolnila dvorano. Mlada Lilija pa je hotela vedeti ali je oče našel tisto, kar si je edino želela za svoj rojstni dan. Oče je videl njen obraz, ki je spraševal, zato je pomignil glasbenikom, ki so utihnili. Vsi so obstali in se spraševali, kaj bo zdaj. In oglasila se je čarobna piščal. Liliji je srce začelo biti močno in rdečica ji je preplavila nežni obraz. Izza glasbenikov je stopil mladenič, ki je iz piščali izvabljal božanske glasove, tako da je cela dvorana obstala kot vkopana.

Mlada Lilija je strmela v mladeniča in nežna čustva so preplavila njeno telo. Njen pogled se je srečal z očmi mladeniča. Kri ji je po žilah začela teči močneje in slišala je bitje svojega srca. Kot da je prišel sam angel v njeno življenje. Strmela je in videla prečudovite oči mladeniča, ki so očarale njeno srce. Ko je nehal igrati, se ji je nasmehnil. To je bilo zanj kot tisti skrivni prvi poljub, ko se njene sanje pomešajo z sanjami ženske v njej. Sploh se ni zavedala, da mladeniča ni več v dvorani. Počasi so se ji glasovi približali, a ni marala za njih. Z očmi je iskala njega, ki ji je prinesel ljubezen, a da se tega ni niti dobro zavedala.

Ko je bila stara osemnajst let, se je njen oče pripravljal, da bi jo oženil z nekim pomembnim in da bi ji dal nekaj, kar ji bo prineslo veselje, srečo in ljubezen. Toda mlada Lilija ni marala slišati o snubcih iz kraljevskih sinov, ona je v srcu nosila svojega ljubljenelega. Ko se je oče začel pogovarjati, ga je mlada Lilija prekinila.

'Oče, poročila se bom s tistim, ki mi bo prinesel najlepši dar in mi zaigral najlepšo melodijo.'

Oče je hotel ugovarjati tej ideji, a ga je Lilija s pomočjo svoje mame le prepričala, da odda takšen oglas in da se poiščejo vsi, ki bi znali biti tako dobri, da bi prinesli najlepše darilo in zaigrali najlepšo melodijo.

Dneve in tedne so jahali sli po deželi in oznanjali, da bi se našli junaki, ki bi bili toliko pogumni in plemeniti, da bi lahko dobili roko prelepe Lilije, hčerke gospoda Limbarskega. In res so se javljali snubači in čakali dan, ki je bil razglašen za snubljenje.

Veliko jih je čakalo v vrsti in vsi so med sabo primerjali zaklade iz zlata, diamantov, biserov in rubinov. Vsak je imel glasbenike s sabo in pripravljali so se za nastop. Ko so jih klicali po imenu, so odhajali v dvorano in se tam šopirili in podajali svoje zaklade v zlato, smaragdih, diamantih in rubinih in brenkali in cvilili in se poskušali v petju. Vse je bilo obupno in tudi oče je komaj čakal, da bo vse mimo. Ko so najavljali zadnjega, je mlada Lilija upala, da bo to on. Ko je stopil v dvorano je Lilija obupano pomislila, da ga ne bo.

Mladenič je bil ogrnjen v dolgo ponošeno ogrinjalo, z širokim klobukom, ki mu je skrival obraz. Sluge ga skoraj niso spustile v dvorano, saj ni bil noben plemenitaš in tudi darila in orkestra ni imel. A jih je graščak ustavil in dovolil, da se preprostež postavi pred njega in njeno hčerko. Ko se je približal, je izpod ogrinjala vzel kozarec, v katerem so bila tri zelena stebelca. Potem je vzel v roko piščal in zaigral prečudovito melodijo. In komaj je začel igrati, so se v kozarcu tri stebelca zganila in kmalu so se iz stebel pokazale tri prečudovite lilije. Skozi okno so prileteli ptički in posedli na rožicah in se zibali po glasbi piščali. Mlada Lilija je skoraj kriknila od veselja in poletela v objem mladeniču. Oče ni imel kaj reči, ker je videl, kako srečna in zaljubljena je njegova hčerka.

Mladenič je prinesel najlepši dar in zaigral najlepšo melodijo, ki je iz zelenja pričarala najlepši cvet, rožo lilijo, ki je nosila ime mladenke in ženske, ki je kmalu postala žena preprostega pastirja. Ljubezen ju je združila.

Ko je čez leto dni mladenič, njen mož prišel domov, je izza hrbtna potegnil šopek lilij in jih podaril svoji ženi in ji rekel:

'Zate, naj bo to tvoj najlepši dan žene in matere.'

Ko sta dočakala pozno starost in se poslovila od tega sveta, je okoli gradu naenkrat začelo rasti veliko lilij. In od takrat dalje so gradu rekli Grad Lilij.

LEGENDA O LIMBARSKEM ZAKLADU

Legenda pravi, da naj bi bil zaklad zakopan pod ruševinami gradu, ki naj bi ga odkrila dvojčka rojena na Šiji, ki je zaselek pod vrhom Limbarske gore. Zaklad pa naj bi se nahajal tudi tik nad zaselkom, kjer se dviga gozdnat griček, ki mu okoličani pravijo Žemer. V tistem gozdu naj bi bil pogreznjen zlati voz, naložen z zlatom, srebrom in dragulji. Obstaja pa še druga legenda, ki govori o tem, kako lahko grofico, ki naj bi jo uročila stara

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

Ljubosumna čarovnica, reši samo mladenič, ki je brez greha in neomadeževan, ki zna ljubiti brezpogojno in se ne ustraši ničesar, kajti voditi ga mora srce. In ko bo našel zaklad, se mora brezpogojno predati ljubezni in niti za trenutek omahovati. Le tedaj bo zakleta mlada prelepa grofica zopet postala živa in zaklad bo njegov. Toda ne zlat ali smaragden, zaklad ljubezni in sreče.

Na poti z Golčaja proti Limbarski gori pa se nahaja tudi votel kamen, ki so mu domačini pripisovali čudežno moč.

Ko so se dekleta na praznik sv. Neže (21. januar) vračale z božjepotne pobožnosti z Golčaja, so se ustavile pri votlem kamnu. Tja so naskrivaj hodile tudi ob drugih prilikah dekleta, ki bi se rade poročile. Bile so prepričane, da se bodo zagotovo v tistem letu poročile, če bodo vrgle kamen skozi luknjo votlega kamna. Še bolj naskrivaj pa so tja hodili metat kamenje tisti fantje, ki pri dekletih niso imeli sreče. Prihajali pa so tja tudi drugi ljudje z različnimi prošnjami.

Bili so fantje iz Moravške doline. In so videli kamen z luknjo. Kar naenkrat se en od njih domisli, da bi tekmovali. In tisti ki bi zadel v luknjo s kamenčkom naj bi se prvi poročil. Bil je Franc Podmiljšak in njegovi prijatelji. In Franc Podmiljšak je zadel in bilo je res prvi, ki se je poročil.

Žal danes ostanki gradu skoraj niso več vidni, je pa na vrhu Limbarske gore znana cerkev, posvečena sv. Valentinu. Blizu je tudi gostišče Urankar, kjer bi se zbrali ob okrepčilu, izmenjali vtise o izvedbi turistične ponudbe ter se poslovili.

Zaključek

Čas za izvedbo naše naloge se je začel iztekati, zato smo proti koncu januarja postorili še zadnje malenkosti z oblikovanjem. Z veseljem smo se ozrli na opravljeno delo in se pogovorili še o dokončni izvedbi. Večina nas je ugotovila, da sedaj drugače razmišljamo o tem, kaj je turistično zanimivo v našem kraju. Ob samem začetku bi naštel le »turistično klasiko«, grad, cerkev in še kakšna planinska izletniška pot, to pa bi bila tudi vsa turistična ponudba. Zato sedaj z veseljem gledamo, česa vse smo se domislili. Uživali smo v

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA »Venček zgodb z Moravškega!«

raziskovanju ter doživljanju naše «nove» turistične ponudbe. Ob tem pa smo spoznali številne ljudi, ki so nam pri tem pomagali. Z veseljem se bomo spominjali, kaj smo doživeli kot »poskusni« turisti in kot turistični »delavci«.

Rezultat naše naloge je zgibanka venček zgodb z Moravškega, ki ponuja zanimive zgodbe s klasično turistično ponudbo in nekaj sodobnih turističnih možnosti. Izvedbo in tisk zgibanke bodo podprli: šola, občina in TD Moravče. Naš cilj, turistično oživiti naš kraj s sodelovanjem: občine, šole, društev in posameznih družin, nudi zasnova naše zgibanke in spletna aplikacija. Vnaprej se že veselimo novih dogodivščin s področja turizma in upamo, da bomo lahko v tej smeri naredili še veliko, tudi po odhodu iz osnovne šole, ko se bomo vključili v delovanje društev.

Turistični produkt- zgibanka Venček zgodb z Moravškega in aktivna igra Google Maps!

Rezultat naše naloge je zgibanka Venček zgodb z Moravškega, ki ponuja zanimiv preplet klasično turistično ponudbo in sodobne tehnologije. Izvedbo in tisk zgibanke bodo podprli: šola, občina in TD Moravče. Naš cilj je z zgibanko turistično oživeti naš kraj s sodelovanjem občine, šole, društev in posameznih družin.

V zgibanki so predstavljene posamezne točke naše dvodnevne turistične ponudbe s pohodi, zanimivimi ogledi ter pogovori. Zato sedaj z veseljem gledamo, česa vse smo se domislili.

Stojnica na turistični tržnici

Na turistični stojnici si bomo prizadevali povečati prepoznavnost Moravske doline v slovenskem prostoru.

Na stojnici bomo predstavili naš turistični proizvod, zgibanko, Venček zgodb z Moravškega in aplikacijo Google Maps. Postregli bomo tudi z domačimi dobrotami. Predvidevamo, da bomo z zgibanko pritegnili mlade, ki bodo glas o naši zanimivi turistični ponudbi prenesli svojim prijateljem, sorodnikom, znancem, sodelavcem.

29. DRŽAVNI FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA
»Venček zgodb z Moravškega!«

Viri

- Stražar, S.: Moravska dolina, Ljubljana; Mladinska knjiga, 1979
- Tercelj Otorepec, M, Moja dolina na dlani, , Moravče, občina Moravče , 2000
- Lavrič, L :Odsev blišča moravških gradov,Moravče, samozaložba, 2004
- Bogataj, J.: Sto srečanj z dediščino na Slovenskem, Ljubljana, Prešernova družba, 1992
- <http://turisticnodrustvo-moravce.org/>
- <https://sl-si.facebook.com/media/set>
- <http://www.gore-ljudje.net/novosti>
- <http://www.piknik-prostor.si/piknik/planinska-koca-na-ustah>
- <http://www.rtvsllo.si/blog/johanbank/slovenski-gradovi-in-legende-lxxvi/39368>, marec 2011 in
<http://www.limbarskagora.com/>, januar 2013

Priloga

Skica turistične stojnice

